

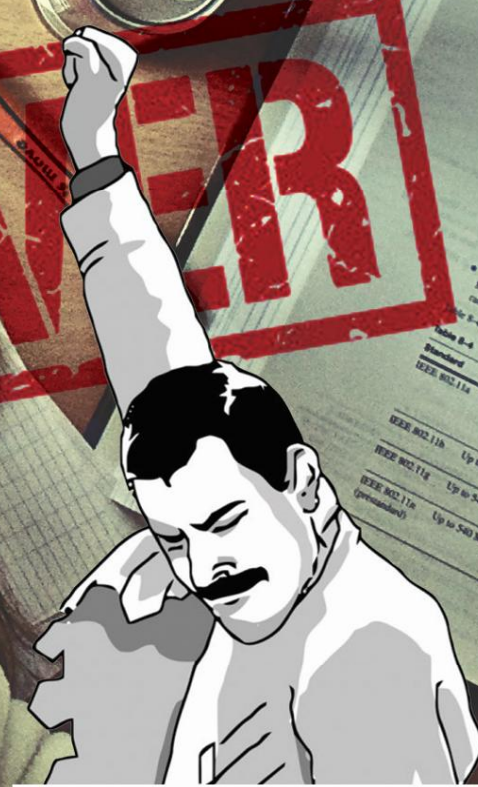

PÉCSI TUDOMÁNYEGYETEM
UNIVERSITY OF PÉCS

infoZió

GAMING OVER

Magyarország első egyeteme®

1367

Légy te is szerkesztőségünk tagja!

Ha van véleményed, ha kreatív vagy, ha szeretnél alkotni...

Köztünk a helyed!

**KÜLDD EL NEKÜNK
BÁRMELYIK ÍRÁSOD,
LEGYEN AZ:**

- hír, interjú, kritika
- a szerelmednek írt vers, esetleg egy szakítás utáni naplóbejegyzés
- vagy a "hogyan éltem túl a vizsgaidőszakot" Facebook-posztod

**...JAH, ÉS CSAPJ HOZZÁ EGY
ÖNÉLETRAJZOT IS!**

INFOZIOMAGAZIN@GMAIL.COM

EMAIL TÁRGYA: INFOZIÓ

72 501-500 (27707)

infozio@etk.pte.hu

SZERKESZTŐSÉG
Márton Rajmund (főszerkesztő) • Tóth Tibor • Kaszás Kinga • Blatniczky Anna • Tóth Eszter • Csárdi Klaudia
Bakos Titanilla • Lénárt Eszter

FELELŐS KIADÓ
Koczka Viktor

Köszöntő

Szokták mondani, hogy a történelem ismétli önmagát, most sincs ez másként: a vizsgaidőszakból kilábalva mindenki visszakapta a szabadságot, és gondtalanul merülhet bele az egyetemi programok legmélyebb bugyraiba. A felsőbb évesek mindezt már rutinból teszik, a gólyák pedig egy életre megjegyezték, hogy „a vizsgaidőszak a szemeszter elején elkezdődött!” No, de essünk neki a legfrissebb számnak, hiszen az előző újság nyomtatási hibái miatt keletkezett csorbát ideje kiköszörölni! Nagy örömünkre szolgál, hogy Főnixmadár módjára, hamvaiból feltámadva ismét klaviatúrát ragadott, így újra a szerkesztőségben tudhatjuk Tóth Tibit, akire a veterán olvasók egészen biztosan emlékeznek még, aki meg nem, az most egy életre megjegyzi, ugyanis egyből egy ütős filmkritikával indította a félét! Természetesen most sem feledkeztünk meg az Alma Mater büszkeségeiről, ezért Zaláni Kiss Lucát és Kőrösi Ágit is kifaggattuk az általuk űzött sportokról.

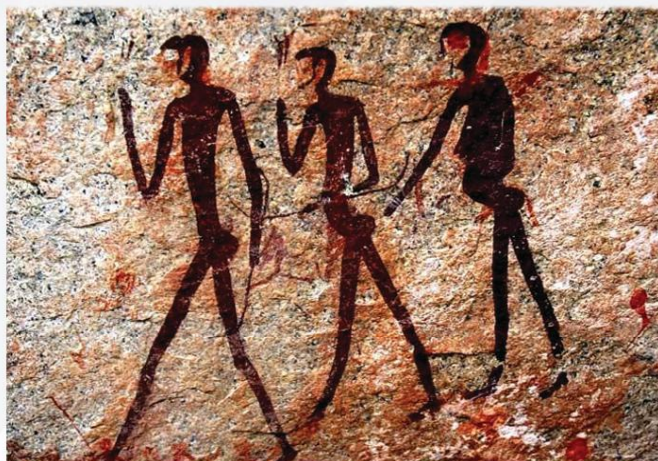
A vizsgaidőszakkal szinte egy időben zárult a fővárosban megtekinthető nagyszerű Titanic kiállítás, amelynek egy érdekes részlete (vagy inkább szereplője) volt Dr. Lengyel Árpád, akinek a hajókatasztrófa számtalan túlélője köszönheti az életét, ezért már-már kötelezőnek éreztük, hogy mi is boncolgassuk kicsit a témát. Ha pedig boncolgatás, akkor a nagy port kavart -és egyelőre meg nem valósult- „fejátültetésről” is lerántjuk a leplet, a 'Szépség és a szörnyeteg' meséjének háttérében megbúvó Stockholm szindrómával egyetemben...

Márton Rajmund

Szexuális forradalmak

Valahol régen egy nem is oly' távoli időben, egészen pontosan a mamutok korában kezdeném ezúttal mesém. A férfiak idejét nagyban lefoglalták mindennapi bokros teendők, amelyek főleg a vadászatra és képzőművészeti alkotások elkészítésére korlátozódtak a hangulatos korabeli kéjbarlangok falára.

Mindezek mellett viszont az erdőkben, mezőkön gyűjtögető formás női hátsók bekerítése is kiemelkedő fontosságú tevékenységnek számított akkoriban, amit nem is mulasztottak el nagy műgonddal gyakorolni. Igaz, hogy rengeteg hasonlóságot fedezhetünk fel eme ma is gyakori viselkedési formával kapcsolatban, de a különbségek is meglehetősen számottevőek. Vegyük például a nők bunda-viselési szokásait, az őslények korában pusztán a túlélést szolgálta egy divatos patkánytetem-bunda, azonban napjainkban minden valamirevaló nő eredeti mókusszörmére vágyik. Mindazonáltal ajánlatos az egyéb prémekkel kapcsolatos viseletek átgondolása is, de ezekre nem térnék ki, hisz mindennek van határa.

Eztán csak teltek s múltak az évek, ahol történtek ugyan kisebb nagyobb változások, de a középpontban mindig a férfi volt. Újfont nem feminista duma, de nem? De igen.

Nőként elsősorban női szemszögből fogom megközelíteni a szexuális forradalmak témakörét, tehát e gondolat mentén folytatnám tovább okfejtésemet is.

Ugrálva a történelemben kicsit tehát 'Tudta-e Ön', hogy alig 200 évvel korábban a mérhetetlen prüdség olyan világ eljövételéhez vezetett, amely-

ben nemhogy a szexualitásról vagy bárminemű erotikus tartalomról volt tiltott minden bűnös gondolat avagy szó, hanem a bőrrel közvetlenül érintkező ruhadarabok említése is illetlenségnek számított. Ehhez képest a Gellért-hegyen latexben sétáló kalodába zárt ifjú hölgy látványa még csak arra sem ösztönzi az okostelefon mögé bújt Pikachu-t hajkurászó városnézőt, hogy felemelje tekintetét és kissé jobban szemügyre vegye az esetlegesen szokatlan látványt. Úgy hiszem, az akkori tudatlanság mérté-

ke, majdnem felér a mai ingerküszöb magasságával. Kétségkívül a fogamzásgátló tabletták megjelenéséig kellett várniuk a nőknek, hogy a saját szexualitásukat a kezükbe vehessék, amely csak a 20. század közepén érkezett el számukra.

A téma kapcsán említést kell tennünk a történelem meghatározó fordulópontjáról, a hippikorszakról. A '60-as

évek Amerikájában az ifjak az egyre inkább elterjedő **'Szeretkezz, ne háborúzz!'** eszméjének szentelték magukat, amellyel céljuk többek között az volt, hogy szembesájljanak az erőszakkal és a szülei által rájuk erőltetett szemellenzős társadalmi és politikai nézetekkel.

Hosszú hajat növesztettek hát, házasság előtt szexeltek, mégpedig sokat, sokan és mindezt egyszerre. A szexuális együttlétek köztük voltak először nyíltan pusztán szexuális együttlétek, persze ritkán, de azért akadtak érzelmi kapcsolatok is. A hangsúly azonban a nemiségen, a testiségen, a gyönyörök megélésén volt, amivel semmi baj nem is lett volna, ha nem köszönt be az **AIDS** ebbe a szabados világba...

Bár a '70-es években elindult egyfajta visszarendeződés, de ennek ellenére ma ugyanúgy, szinte a csapokból ömlik, a lefolyókból pedig visszafolyik a töménytelen mennyiségű szexuális tartalom, mert ha hiányos öltözetben felmutatott testekkel körítjük, minden eladhatóbbá válik. A pornóipar szárnyal, a választék megszámlálhatat-

lan mennyiségű felfedezésre váró kategóriát tartogat számunkra, hisz' azt sem tudjuk, mit szeretünk, ám így lehetőségünk nyílik a szortírozásra.

Alapvetően nem lenne rossz dolog ez a hömpölygő információáradat, ha nem adna a legnagyobb része teljesen torz képet a férfiról, a nőről és kettejük kapcsolatáról. Talán már át is estünk a ló túloldalára vagy még csak kilátásban van a nagy zuhanás, de ha mégis potyogunk talán csak póniló magasságból hullunk majd alá. Szó, ami szó, onnan is lehet nagyot esni.

Kaszás Kinga

Az Alma Mater büszkeségei

Kőrösi Ági

„Maga a játék, a küzdés, a legjobbnak lenni érzés ragadott el és motivált...”

Mikor és hogyan szeretted bele ebbe a sportba?

Első osztályos koromban, 2002-ben ismerkedtem meg ezzel a sporttal. Anyukám levitt az iskolám tornatermébe, ahol lehetőségem volt kipróbálni, és játszani a többi gyerekkel. Néhány alkalom után, a leigazolt játékosokkal foglalkozó edző megkérdezte, hogy van-e kedvem komolyabban foglalkozni a tollaslabdával. Ez szeptemberben történt és decemberben már leigazolt játékos voltam. A versenyeken általában dobogón végeztem. Akkor még fogalmam sem volt róla, hogy később ez a sport az életem része lesz. 2010-ben elkerültem egy pesti klubhoz, ahol jó volt a csapat, sokat voltunk együtt, teljesen beleszerettem ebbe a sportba.

Hogyan néz ki egy edzés, egy versenyre való felkészülés?

Többféle edzésünk van. Rengeteget kell futnunk, kondi terembe járnunk és emellett a fő, maga a tollaslabda-edzés. Vannak technikai jellegű edzések, ahol kevesebb a mozgás, inkább az ütésmozdulatra, ütőfogásra figyelünk. Ilyenkor egy helyben, egymás után 1000 – 2000 labdát is leütünk, vagy két sarokba mozgunk, szituációkat gyakorlunk. Vannak úgy nevezett „high intensity” edzéseink, ami 1,5 óra kemény munka megállás nélkül. Ez összesen 15 feladatból áll, ami 3 blokkra van bontva, melyek

között 5 perc szünet van. Vannak kifejezetten soklabdás edzések, ahol 3 ütéses kombinációkat találunk ki, 20-25 labda van az adogató kezébe azt leüti és ebből akár 50-60 sorozat is lehet. Az egylabdás edzéseken általában 3-as csoportokban dolgozunk vagy párokban, ahol a támadást és a védekezést gyakoroljuk. Ez egészpályán történik, 5-10 percig dolgozik egy ember egyben, majd csere és ezt is 10x szoktuk ismételni. Vasárnap kivételével minden nap 2x2 órás edzéseink vannak. Alapozó időszakban az edzés naponta 3x2 óra is lehet. Van az „alapozó” időszakunk és a „verseny” szakaszunk. Általában az utóbbi a hosszabb, ez januártól május végéig majd szeptembertől karácsonyig tart. A köztes időszak az alapozás. Versenyidőszakban szinte csak tollas és kondi edzéseink vannak. Tollas edzésen sok a gyorsító és technikai edzés, attól függően, hogy egy verseny közben mire van lehetőségünk, ilyenkor egy hónapban 2-3 versenyre utazunk, amik 4-5 naposak. Alapozó időszak elején főleg hosszútávú futások vannak úszás és kemény fizikai tollas edzés, utána folyamatosan csökkennek a távok és az időintervallumok.

Milyen eredményeket értél el?

- Nyolc alkalommal nyertem Utánpótlás Országos Bajnokságot.
- Ifjúsági válogatott voltam, jelenleg

felnőtt válogatott vagyok.

- Kétszeres Csapat Bajnok győztes.
- Nyertem már felnőtt Magyar Bajnokságot női párosban.
- Négyszer nyertem ifjúsági nemzetközi versenyen.
- Felnőtt nemzetközi versenyen többször voltam már az első 8 között és elődöntőben is.
- Jelenleg a világranglistán női egyéniben 98. helyen állok.

Hogyan tudod összeegyeztetni az edzéseket a tanulmányaiddal?

Középiskolában magántanuló voltam, de mindig bejártam az órákra, mert a tanulás és a dolgozatok így könnyebbek voltak. Egyetem első évében is szinte mindig bejártam az előadásokra, annak ellenére,

hogy az egyéni tanrendem lehetővé teszi, hogy a vizsgákat a versenyekhez igazítsam. Az oktatók és tanárok nagyon rendesek, ahol tudnak, segítenek és támogatnak. Az elmúlt egy évben több versenyen vettem részt, így kevés időt tudtam az iskolában tölteni. A vizsgákra felkészülni, tanulni utazás közben tudok, illetve esténként vagy edzések között. Úgy gondolom, hogy a sport és a tanulás összeegyeztetése, időbeosztás és akarat kérdése.

Hogyan tovább, mik az elképzeléseid a jövőre nézve? El tudod magad képzelni edzőként? Szeretnél ezzel foglalkozni?

Jelenleg csak a következő versenyeimre tudok gondolni, ill. a hosszabb távú célomra, a 2020-as Olimpiára. Vannak már elképzeléseim, de ebből még csak az biztos, hogy sportolókkal, élsportolókkal szeretnék foglalkozni. Edzőség nálam nem elsődleges, szívesebben lennék fizioterapeuta egy sportcsapatnál.

Mennyire veszélyes? Volt már komolyabb sérülésed?

Szinte mindegyik sport veszélyes. Ebben a sportágban például nagyon gyakoriak a boka, térd, váll és hát sérülések. Magas terhelés mellett elég egy rossz mozdulat és már be is következett a baj. Kisebb izomsérüléseim már sokszor előfordultak.

Huzamosabb ideig fájt a vállam, de szerencsére már megerősödtek az izmaid. A jobb térdemmel és a derekammal néha vannak problémák, de szerencsére minden héten tudok kezelésekre, és masszőrhöz járni. Akkupunktúrás kezelést is kapok, ami a terhelés közben jelentkező fájdalmat csökkenti. A cél érdekében bármit megteszek, elviselem a fájdalmat, így nincs kibúvó vagy pihenő.

Esetleg sportolsz még valamit?

Eleinte más sport is érdekelt, fociztam és atletizáltam, amiket sokkal jobban szerettem. A tollaslabda iránti szenvedélyem, csak később alakult ki. A sikereket megérezve, döntöttem, és minden mást abba hagytam. Maga a játék, a küzdés, a legjobbnak lenni érzés ragadott el és motivált. Emellett kiegészítő edzőként futunk, úszunk, és konditerembe járunk. Időm és energiám nem engedi, hogy mást is csináljak.

Mit jelent számodra a sport? Mit tanított neked?

Számomra a sport a minden. Megtapasztaltam és megtanultam mindazt, amit az életben is tudok alkalmazni. Rengeteg türelmet tanultam tőle és alázatosságot. Az tollaslabdában megtalálható a gyorsaság, a türelem, a gondolkodás, a taktika valamint a kitartó hosszú munka. Az élsport egy rendszert visz az ember

életébe. Kitartóbb, céltudatosabb lettem, amibe belekezek, teljes odaadással képes vagyok végig csinálni.

Van esetleg példaképed?

Eleinte nem volt példaképem, középiskolás koromban kezdtem el tudatosan keresni sikeres tollaslabda játékosokat. Nemzetközi és világversenyek közvetítéseit figyeltem, ahol nagyon megtetszett Lee Chong Wei malajziai származású férfi játéka. Jelenleg ő vezeti a világranglistát. A játéktechnikája, stílusa, gyorsasága tetszett meg, azóta is nagyon sokra tartom és felnézek rá. Később egy skót lány Kirsty Gilmour berobbant az élmezőnybe és Európa második számú játékosa lett. Ő egy nagy kedvencem. Egyszer már sikerült ellenem játszani, amire nagyon büszke vagyok, de a célom, hogy felülmúljam őt.

Volt esetleg valami emlékezetes pillanat, amit szívesen elmesélnél?

Boldogsággal tölt el visszagondolnom, a 2008-as utánpótlás Magyar Bajnokságra, ahol a párommal, Katával nyerni tudtunk. Ez azért ennyire emlékezetes, mert a döntőben megvertük azokat a lányokat, akikről az elmúlt 2 évben minden versenyen kikaptunk. Akkor még nem is éreztem át annak a győzelemnek a jelentőségét, de ma már ez az egyik legkedvesebb eredményem.

Tavaly év elején vertem meg egy német bajnok lányt, egy cseh versenyen a főtáblára jutásért, ahol éppen beteg voltam, de elmondhatatlanul jó érzés volt a harmadik szett végén beütni a győztes pontot. Ezzel sikerült a top 150-be kerülnöm, ami nagy energiával töltött fel.

Az idei utolsó versenyen, karácsony előtt, Írországból láttam meg, hogy már 98. helyen állok a világranglistán. Ez nagyon sok erőt adott és visszagondolva, hogy ez egy pár évvel ezelőtt csak egy ábránd, egy álom volt, amit jó volt mindig mondani, hogy „majd egyszer így lesz”. Most már itt van, kézzel fogható és ennél már csak jobb lesz, tudom!

Tóth Eszter

Stockholm szindróma

- avagy mi történt Belle-el?

A Szépség és a szörnyeteg című mese még a mai napig sok kislány életének részét képezi, ahogy már a mi gyerekkorunkban is méltán híres volt. Ám gyerekként nem – sőt talán

ennek a cikknek az olvasásáig sem – gondolkodtunk el rajta, hogy vajon miért is szeretett bele Belle a szörnybe, aki fogva tartotta először a lány apját, majd őt? Azonban erre a pszichológiának van egy kifejezése: a Stockholm-szindróma.

az emberek fantáziája ezzel kapcsolatban is szárnyalt, így sok álhír terjedt, többek között például az is, hogy egy alkalmazott és egy rabló eljegyezte egymást. Bár valójában ez nem történt meg, eléggé elképzelhetetlennek tűnik, hogy meg lehet ked-

Ez a betegség egy 1973-as stockholmi túsdrámáról kapta a nevét, amikor két bankrabló kirabolt egy bankot, majd túsul ejtett 4 alkalmazottat. Öt és fél napig tartották őket fogva, mialatt annyira megkedvelték fogvatartóikat, hogy miután kiszabadították őket, gyűjtést szerveztek, hogy pénzt gyűjtsenek a rablók jogi ügyeinek költségeire. Természetesen

velni azt, aki fogva tart minket. Ebből kiindulva a Stockholm-szindróma lényege tehát, hogy a fogságban tartott, és a kiszolgáltatott helyzetben lévő emberek szimpátiát, szeretetet kezdenek érezni fogvatartóik, kínzóik iránt. De – gondolhatnánk – hogyan lehetséges ez? Hiszen aki egy szemernyit se kedves hozzánk, sőt bántalmaz, kiszolgáltatott hely-

zetbe taszít minket, azt hogyan lehet kedvelni, vagy akár szeretni? Nos, a válasz abban rejlik, hogy az ilyen pszichésen megterhelő szituációkban szokatlan folyamatok zajlanak le az agyban. Ha a fogvatartó kedves a fogollyal, minimális figyelmet szentel neki, akkor az áldozat elkezd reménykedni, hogy talán esélye van a menekülésre, talán szabadon engedik, hiszen kedvesek vele. Ezenkívül a túlélés érdekében mindenben megpróbál engedelmeskedni fogvatartójának. Ám ahhoz, hogy ezt hosszú távon meg tudja tenni, bele kell képzelnie magát a túszejtő helyzetébe, az ő szemszögéből nézni a helyzetet. Ám sajnos néha ez annyira jól sikerülhet, hogy a rab elkezd mentegezni fogvatartóját, felmenti a felelősség alól. Sőt még arról is meggyőzi magát, hogy valójában jó emberrel áll szemben, és a bűnözőnek minden – „érthető” – oka megvan arra, amit csinál. Ha ez az állapot nagyon elfajul, akár azt is gondolhatja a rab, hogy a támadó csupán a körülmények áldozata, és ő a viselkedésével megnhezíti annak helyzetét, szóval tulajdonképpen meg is érdemli a büntetést. Az ilyen abnormális gondolatok következtében az áldozat utálja az őt megmenteni akaró rendőrséget, a segítséget nyújtókat, és mindent megtesz, hogy megakadályozza a kimentését. Ez azért van, mert a fogvatartott ragaszkodni próbál a rossz, de

biztonságos helyzethez, inkább, mintsem megmentésük, és belekerüljön az bizonytalanságba – legalábbis, amiről ő úgy gondolja, az lenne. Ugyanis minél több ideig van fogságban, távol a külvilágtól, annál jobban elveszíti az ítélőképességét. Lassanként a fogvatartást érzi biztonságosabbnak, megszokottabbnak.

Tudnunk kell, hogy ennek a számkra érthetetlen, logikátlan viselkedésnek az oka egy dolog: az áldozat mindent megtesz, hogy túlélje az életveszélyes helyzetet, ezért tudataltalanul, ösztönösen úgy viselkedik, hogy elérje, fogvatartója ne akarja elvenni az életét: engedelmeskedik neki mindenben, támogatja tetteiben, keresi benne a jót, a szerethetőt. Hálás neki, hogy életben tartja, és örül minden napnak, amit az ő jószágából élve tölthet.

Sokan gondolhatjuk úgy ezeket a sorokat olvasva, hogy mi biztosan nem reagálnánk így, ha ne adj' Isten ilyen helyzetbe kerülnénk. Ám kutatások szerint ez az áldozatok 1/3-ánál kialakul.

Egy ilyen pszichés megterhelés után, miután kiszabadult az áldozat, támogató környezetre, szerető családtagokra és megfelelő pszichoterápiás kezelésre van szüksége, hogy fel tudja dolgozni a megrázkódtatást, és

vissza tudjon illeszkedni a társadalomba. Ragaszkodunk azokhoz az emberekhez, akiktől függünk. Ez ugyanígy van egy tettes-áldozat kapcsolatban is. Az áldozat fél attól, hogy elveszítheti azt a személyt, akitől függ, aki jelen esetben a fogvatartója. Ezt a helyzetet minél hamarabb fel kell oldani szakember segítségével. És minél tovább tartott a függő kapcsolat, annál tovább tart megszüntetni az állapotot.

Visszatérve a Szépség és a szörnyeteghez, bevallom, én korábban sosem gondolkodtam az először feltett kérdésen, miszerint vajon miért is szeretett bele Belle a fogvatartójába? Mindig úgy gondoltam, hogy Belle meglátta benne azt a jóságot, kedvességet, amit senki más, még talán maga a Szörny sem látott magában, és a lány ebbe szeretett bele. Ezenkívül kétségtelen, hogy a Szörny tényleg a körülmények áldozata, hiszen a történet elején átváltoztatta egy boszorkány, és csak akkor szabadulhat meg az átoktól, ha talál valakit, aki ilyen külsővel is beleszeret. Azt is gondolom, hogy Belle puhította meg őt, kihozta belőle ezt a melegszívű valakit. A sok évnyi elkeseredettség, amit a magány okozott, illetve a gondolat, hogy talán már sosem változik vissza, minden reményt, és minden lágyságot kiölt belőle. Ugyanakkor, ha belegondolunk, Belle nem tudta,

hogyan mi volt a Szörny előélete. Nem tudta, hogy valójában ember, és hogy hamarosan meghal, ha nem szeretnek bele. Ő csak azt látta, hogy kedves vele, kiengedi a tömlőcből, szobát, ruhát, ételt ad neki. Ettől még fogva tartja, de emberi körülmények között. Tulajdonképpen talán sajnálta is.

Ez elgondolkodtató téma szerintem, de nem szeretnék állást foglalni, döntsétek el Ti, mit gondoltok, vajon mi állhat a háttérben. Ez egy varázslatos gyerekmese, amit sokan szerettünk gyerekkorunkban, vagy még mindig szeretünk, így nem szeretném elrontani az élményt, én csupán érdekességnek szántam, mert engem nagyon meglepett, amikor olvastam erről. Úgyhogy akinek felcsigáztam a gondolatait, már ismerve a Stockholm-szindrómát, eljátszhat a gondolattal, és kialakíthatja a véleményét, ha szeretné.

Blatniczky Anna

Filmkritika

Borzalmak klinikája

Amikor az ausztrálok thrillert csinálnak.

A sötét téli éjszakába nyúlóan, remegő kezekkel fagyva le laptopom klaviatúrája fölött hatalmas deduktív dilemmán jár a fejem. Merjem-e filmbemutatómat molekuláris sejtbiológiai kitekintővel kezdeni, avagy-e nem? Mert, ha teszem azt, például, ne adj Isten, hogy-hogy nem, esetleg,

én, Tibor, véletlenül (azért annyira mégsem) leszek annyira kocka, hogy pár sorban megemlékezem a DNS-en alapuló rokonsági vizsgálatokról egy olyan újságban, amit a kedves nagyérdemű egészségügyet hallgató diákság azért vesz kezébe, hogy az élettant, anatómiát és bikémet egy kicsit, egy apró picikét, löpöt, tényleg, csak nyúlfarknyit kikapcsolja a gyrusainak tekervényeiben futó neuronhálózatokon ugráló akciós potenciálok által fenntartott asszociációs pályái közül az órák közötti szünetekben; ezzel rekuperálva frissességét, akkor lehet, hogy annak a sejtbiológiai fenoménoknak a feltárása, miszerint micsoda a DNS vizsgálómódszer és ez hogyan köthető egy 2010-es ausztrál thrillerhez, bizony elektromos biztosítékokat fog kisütetni abban a neurocraniumnak nevezett trafóházban. DE! Tegyük fel, hogy mégsem!

A genetikai vizsgálómódszerek lehetővé teszik, hogy meghatározzuk, egy gyermeknek a vizsgált feltételezett apa vagy anyja a biológiai apja vagy anyja-e vagy sem. Unokák, nagyszülők és testvérpárok között is

elvégezhető. Alapvetően a kromoszómák, gének és fehérjék közti különbségeket derítik fel. Jelenleg több, mint 1000 különböző DNS teszt van használatban, és folyamatosan újakat fejlesztenek ki. Nem véletlenül írtam oda az édesanyát, bár feltételezhetnénk, hogy legalább az anya ki-létében biztosak maradunk. Nos, ebben a filmben nem.

járó a végláthatatlan, üres ausztrál főúton. A fiatal pár férfitagja (Cameron) az az Andy Whitfield, akit a Sparcatus első évadából ismerhetnek a nézők. A fiatal, csinos mánka szerepében Tabrett Bethell (Beth). Csípem, mikor egy ausztrál topmodellre ráadnak egy műhasat és azt hiszik, ezáltal máris el tudja játszani az áldott állapotban levő fiatal nő szerepét.

A Borzalmak klinikája (Clinic) története 1979-ben veszi fel a fonalat, 6 évvel a DNS tesztek megjelenése előtt – olvasható a film bevezetőjében, melyben konkrétan a szülő-gyerekek közti genetikai kapcsolat rutinszerűvé váló meghatározását értik a készítőik.

A cselekmény helyszíne a napsütötte Ausztrália. Már a film első öt percéből kiderül, hogy a készítőik túl sok Mad Max-et néztek, ugyanis főhőseink autóját lazán leszorítja egy terep-

Az alaptézis rendkívül egyszerű: thrillerekben egy várandós hölgy karakterének két szélsőséges lelki állapot között kell mozognia, így egyik pillanatban az örült páni félelem míg másikkban a saját magzatát védő hősies bátorság egyaránt jellemzi játékát. Ezáltal sokkal könnyebben tud az egyszeri néző azonosulni a törékeny, de anyaoroszlánként küzdő karakterrel. Nos, ebben a filmben, mint már említettem, nem! Az első húsz perces prologus és karakterépítés után szembe találkozunk a film fő

konfliktusával, amit a következő egy órában szépen ki is bontanak. Teszik mindezt úgy, hogy Beth közben egy teljesen elzárt farmon, „börtön-klinikán” próbálja kibogozni, hogy hova tűnt a gyermeke. Tudniillik császármetszéssel eltávolították a méhéből. A film végső megoldására mondhatnánk, hogy eredeti, de túl későn jön ahhoz, hogy meglepődjünk vagy esetleg nagyobb hatása lehessen ránk. A néző apatikusan törődik bele abba, hogy csak ennyit nyújt a Borzalmak klinikája, pedig a 70-es éveket idéző hangulat és elzárt környezet a Logan futását juttatják eszünkbe, miközben a főgonoszok karakterei egyértelműen valamelyik összeesküvéselméletből léptek ki, így nem teljesen élvezhetetlen filmről beszélünk, csak...

Csak hát nem az igazi. A vágások, a zene mind korrekt munka, nagyon tetszettek a nagyobb, nyílt tereket mutató jelenetek, de ha ilyenre vágyom akkor inkább megnézem a Barakát vagy a Koyaanisqatsi-t. Aki a genetikai kutatásokat központi konfliktusként tárgyaló thrillerre vágyik, annak pedig egyértelműen a Gattaca a legjobb választás, mert a főcímet leszámítva a Borzalmak klinikája nem nyúl bele jobban a témába.

Jóth Tibor

Az Alma Mater büszkeségei

Zaláni-Kiss Luca negyedéves gyógytornász hallgató, aki nemcsak az egyetemen nagyon elkötelezett, hanem egy manapság egyre nagyobb teret nyerő sportnak is hódol, a testépítésnek. Lucával való beszélgetésünk keretein belül ismerkedjünk meg közelebbről ezzel a számos lemondással és hihetetlen akaraterővel járó, de a versenyzőnek elképesz-

tő örömeiket rejtő életmóddal.

Miről szól ez a sport? Hogyan kezdődött nálad, mit jelent neked?

A testépítés nem csak egy sport, hanem életmód is egyben. Hobbi szinten az ember elmegy kondizik egyet, de a versenytestépítés ennél jóval több. Itt mindenki egy egyénre szabott, megtervezett étrendet és edzéstervet követ, ami akár napról napra is változhat, ahogy a test is napról napra változik. Ha nem kötelezzük el magunkat teljes mértékben, akkor az eredmények sem felelnek majd meg elvárásainknak. A konditermi súlyzós edzés eleinte csak hobbi szinten érdekelt, de ahogy egyre jobban megtetszett ez a sport, annál inkább szerettem volna magam kipróbálni egy versenyen is, így vált ez számomra versenysporttá és életmóddá.

Hogyan zajlik (időszakokra bomlik, vagy folyamatos)?

A versenyfelkészülésben két időszakot különítünk el, az egyik a tömegelés időszaka, amikor megpróbálunk minél több izmot felépíteni, a másik a szálkásítás időszaka, amikor a felhalmozódott zsírt pucoljuk le magunkról. Ez általában 10-12 hét. Egy évben két versenyszezon van, egy tavaszi, illetve egy őszi, és a kitűzött verseny időpontja határozza meg, hogy mikor kezdődik a készülés.

Milyen lemondásokkal/szabályokkal jár?

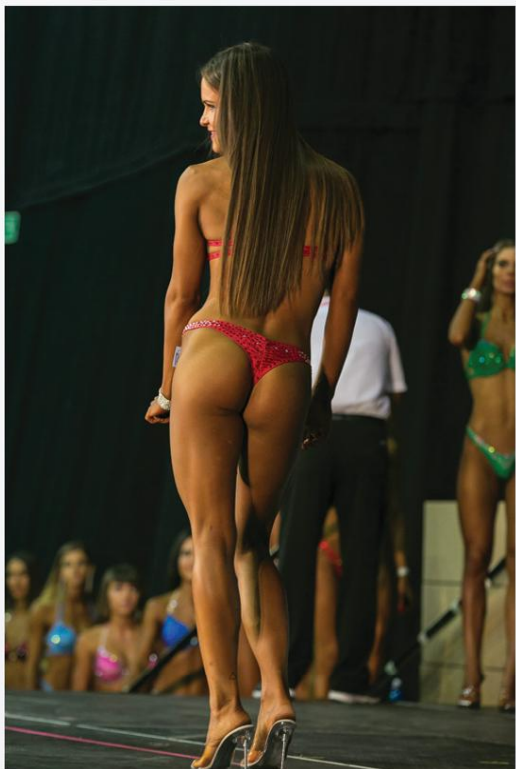
Mivel szigorú étrendet követünk a diéta 12 hetében, bánatomra nincs se csoki, se túró rudi (a legnagyobb bánatomra (nevetés)), és nem ehetem azt, amit éppen megkívánok. Sokan emiatt azt hiszik, hogy nekünk ez milyen rossz, és hogy ők biztos nem bírnák. Szerintem minden csak elhatározás kérdése. Versenyek után úgyis azt eszünk, amit csak szeretnénk. Persze csak aznap, mert utána folytatódik a diéta. Ezen kívül nem igazán járunk el ilyenkor otthonról, mert örülünk, ha hazaérünk napi két edzés és sulis után fáradtan, és akkor még meg kell főzni másnapra, mert nem tudunk csak úgy beszaladni a Lipótiba, és venni egy bagettet.

Hogyan tudod összeegyeztetni sulival/más programokkal?

Az óráimat mindig úgy veszem fel, hogy reggel eltudjak menni egy súlyzós edzésre, onnan sulis, majd vissza még aerobozni. Ilyenkor nincsenek nagyon más programok, mert csak a verseny lebeg a szemünk előtt, és minden energiánkat ebbe fektetjük. Úgy gondolom, ezt csak így lehet csinálni, vagy sehogy.

Diéta és tanulás. Hogyan jön össze a 2 egyszerre?

Diéta alatt rettenetesen nehéz koncentrálni, legalábbis nekem, mert

szénhidrát nélkül egyszerűen nem működik az agyam, de meg lehet ezt is oldani: jóval előbb kell nekiállni tanulni – néha szokott is sikerülni.

Hogyan zajlik egy verseny?

A versenyeken különböző női kategóriák vannak, izmosság szerint ezek a bikini modell, sport modell, body fitness, fitnessfigure, és női testépítés. Én bikini modell, illetve sport modell kategóriákban szoktam indulni, verseny erősségétől függően.

A színpadon a versenyzők négy állást mutatnak be, ami alapján a bírók a szimmetriát, az arányosságot, és a fizikai szépséget pontozzák. Körülbelül 10-15 percet vagyunk a színpadon. Sokan kérdezik, hogy a sok nélkülözés és néha szenvedés

megéri-e azért a pár percért. Ilyenkor mindig elmosolyodom, mert ez nem csak pár perc. Ebben az egészben a legjobb a versenyig vezető út. Megismered magad, feszegeted a saját hátaidat, megtudod, hogy olyanra is képes vagy, amit még csak nem is gondoltál volna. A verseny napja pedig csak rólad szól! Kisminkelnek, lebarnítanak, megcsinálják a hajad, a körülötted lévőek lesik minden kívánságod, hogy neked tényleg csak arra kelljen koncentrálni, hogy abban a 10 percben kihozd magadból a legjobbat a színpadon. Mert ott kell megmutatnod mindazt, amiért az elmúlt sok-sok hónapon keresztül dolgoztál.

Milyen eredményeket értél el és melyikre vagy a legbüszkébb?

Egy éve versenyzem, két szezonom volt, tíz versennyel. Egy-két kivétellel mindegyik versenyen sikerült dobogóra állnom, kétszer sikerült megnyernem a kategóriámat is, aminek rettenetesen örülök. Idén ősszel voltunk az Európa Bajnokságon is, úgyhogy elég eredményes és sikeres évet tudhatok magam mögött, én úgy gondolom.

Mik a terveid a jövőre nézve?

Szeretnék még fejlődni, formásabb és nagyobb lenni. Bőven van még mit csiszolni, amit csak úgy lehet, ha minél több versenyen megfordulunk, szeretnék nagyobb külföldi bajnoksá-

gokra is elmenni. De egy biztos, nem mostanában fogom abbahagyni, mert imádom csinálni és rettenetesen boldoggá tesz a sok nehézséggel együtt.

Örülök, hogy mint évfolyamtársad, még jobban megismerhettelek ezen a beszélgetésen keresztül. Saját bőrömmön tapasztalva tudom, nagy megmérettetések állnak előtted negyedévesen az egyetemen is. Szeretnék sok sikert kívánni mind az államvizsgához, mind a szakmai, sport pályafutásodhoz is.

Csárdi Kaludia

Fejátültetés

Egy gepárdtestet kérek hattyúnyakkal és zsiráfcombokkal, köszönöm Doktor...

A tavalyi év utolsó hónapjára ígérték az első fejátültetés elvégzését élő emberen, ami végül nem valósult meg. Az olasz idegsebész ötletgazda, Sergio Canavero 2015-ben jelentette be, hogy két éven belül sor kerülhet az első 'éles' beavatkozásra, de az orvostársadalom és a közvélemény is – lássuk be teljes joggal – kételkedve fogadta az elméletet.

Az első beavatkozás mindenesetre valóban megtörtént, azonban nem élő emberen, hanem holttesten hajtották végre a 18 órás operációt, melynek során Canavero sikeresen összekötötte a gerincvelőt, az idegeket és a véreket, így a test és a fej elméletileg képes egy szervezetként működni tovább.

1954-ben egyébként egy szovjet sebész, Vlagyimir Gyemihov végezte el az első sikeresnek mondható fejátültetést, amikor is egy kiskutya felsőtestét, tehát fejét, mellkasát és mellső lábait varrta hozzá egy nagyobb termetű eb hátához, bekapcsolva így a kölyökkutyát a gazdatest vérkeringésébe, azonban az átültetett 'kutyadarab' csupán néhány nappal élte túl a beavatkozást. Az első ténylegesen fejátültetésnek mondható műtétet, mikor valóban az élőlény fejét cserélték ki egy másik fejre 1970-ben vitte véghez a Western Reserve University School sebészcsapata az USA-beli Clevelandben. Egy majom fejét cserélték le, az idegeket azonban nem kötötték össze, ennek eredményeképp az állat nem tudott mozogni, viszont mesterséges lélegeztetéssel életben tudták tartani, a recipiens szervezete pedig kilenc nap múltán kezdte kilökni a donor fejét.

Azóta nem igazán kísérleteztek ugyan efféle átültetésekkel, viszont Canavero szerint az orvostudomány mára annyit fejlődött, hogy a lehetséges akadályok teljes mértékben elhárulni látszanak

egy ilyen jellegű beavatkozás előtt. A Surgical Neurology International című szakfolyóirat februári számában megjelent cikkében összefoglalja az operációhoz szükséges módszertani kellékeket. Itt leírja többek között azt is, hogy az oxigénhiányos állapot okozta szövetkárosodás megelőzése érdekében fontos a befogadó szervezet és az átültetésre váró fej hűtése, majd mindkét nyakat kiproparálják, a bennük futó ereket graftokkal kötik össze. Hangsúlyozza továbbá a gerincvelő tiszta átmetésének fontosságát, mely idegeket aztán összeforrasztanak, a terület többször átöblítik polietilén-glikollal és a műtét során többször is körbeinjekciózzák a fent említett vegyülettel.

A professzor szerint: 'ahogy a forró

víztől összetapad a spagetti, úgy segíti elő a polietilén-glikol a lipid-természetű sejthártyák összeolvadását'. Végül összevarrják az ereket, izmokat és annak érdekében, hogy ebben az időszakban a mozgásokat megelőzzék, három-négy héten át mesterséges kómában tartják a szervezetet, ez idő alatt elektródok segítségével stimulálják az új idegi kapcsolatok létrejöttét. Állítása szerint a kómából ébredő páciens képes lesz eztán mimikára és a saját hangján szólal majd meg, valamint hangsúlyozza a fizioterápia fontosságát is, melynek segítségével egy év múltán újra járni fog a kedves beteg.

Most, hogy az elméleten túl vagyunk, beszéljünk kicsit az etikáról, ugyanis heves viták folynak arról is, hogy egy-

általán el szabad-e végezni egy ilyen beavatkozást. Mikor az elmélet napvilágot látott, volt egy orosz fiatalember, Valerij Szpiridonov, aki Werdnig-Hoffmann-kórban szenved – ez egy gerincvelői izomsorvadás - vállalta a kísérletet, de később visszakozott, mert kétségek merültek fel a műtét sikerességével kapcsolatban. Igaz, hogy abban az esetben, ha olyan gyógyíthatatlan betegségekkel állunk szemben, melyek megtámadják a testet, de adott esetben a fej, az elme ép marad, ez az eljárás gyógymódot jelenthetne a problémára.

A bioetikusok szerint a műtét létjogosultsága attól függ, hogy miképpen definiáljuk az emberi életet. Patricia Scripko neurológus és bioetikus úgy véli, hogy az, ami emberivé tesz minket, az agykérgünkben lakozik, tehát azt módosítani etikátlan és kétségkívül megváltoztatja az embert; ebben az esetben azonban nincs szó az agykéreg módosításáról ugyebár. Felmerül továbbá a probléma, hogy bizonyos kultúrákban a szellem, az emberi lélek nem csupán az illető agyát fedi le, hanem az egész testben él, így bizonyára nehéz lesz olyan országot találni, ahol egy ilyen műtét engedélyeznek.

Véleményem szerint pedig érdemes néhány gondolat erejéig megállnunk a ténynél, hogy amennyiben sikerrel

járnak egy olyan volumenű beavatkozással, mint a fejtültetés, vajon mennyien rohannak majd lecserélni a testüket. 'Doki, kérem, nézze már meg, hogy nézek ki ... na ugye, kukába ezzel a testtel ... az a fehérnemű modell test ott a hármastárolóban nagyon bejött, azt szeretném, ha lehet'...

A kérdés tehát nagyon egyszerű és kézenfekvő, hogy szabad-e nekünk a természetet ennyire a gyökereinél megpiszkálni? És azután? Utánunk a vízözön...

Kaszás Kinga

Teljes gőzzel előre!

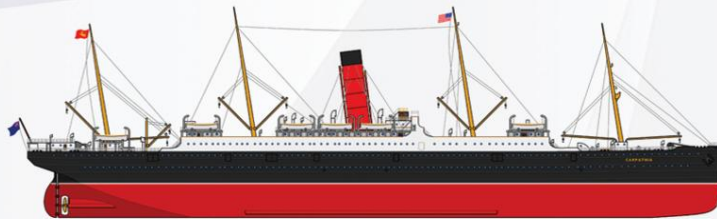
Az idei év áprilisában lesz 106 éve, hogy a világ leghíresebb luxus hajója,

a Titanic jéghegynek ütközött és elsüllyedt. Történetét szinte mindenki ismeri. Azt azonban kevesen tudják, hogy a történetnek magyar vonatkozása is van.

A Titanic megmentésére siető Carpathia hajó fedélzetén dolgozott Dr. Lengyel Árpád is, akinek sok túlélő köszönheti az életét, így méltón nevezhetjük őt hősnek. 1886-ban született, Pilismaróton és tanulmányai során orvosi diplomát szerzett, később gégész szakorvosként végzett. Mindeközben tagja volt a Budapesti Önkéntes Mentők Egyesületének, később itt is dolgozott mentőorvosként.

A fiatal, friss diplomás orvos kalandvágyból jelentkezett a Cunard hajózási társaság álláshirdetésére, amiben hajóorvost kerestek. Csak úgy, mint a legtöbb fiataalt, őt is motiválta az utazás élménye, idegen tájak megismerése, és a hajóorvosi állást sikerült is elnyernie. A Carinthia fedélzetére felszállva ezután neki is vághatott első hajóútjának. A személyzet-amit rajta kívül számos magyar alkotott- az utasokkal együtt elindult New Yorkba. Ekkor még senki sem sejtette, hogy hamarosan beírják magukat a történelembe, és minden újság címlapján hősnek kiáltják majd ki a legénységet. No, de ... ne szaladjunk ennyire előre az időben.

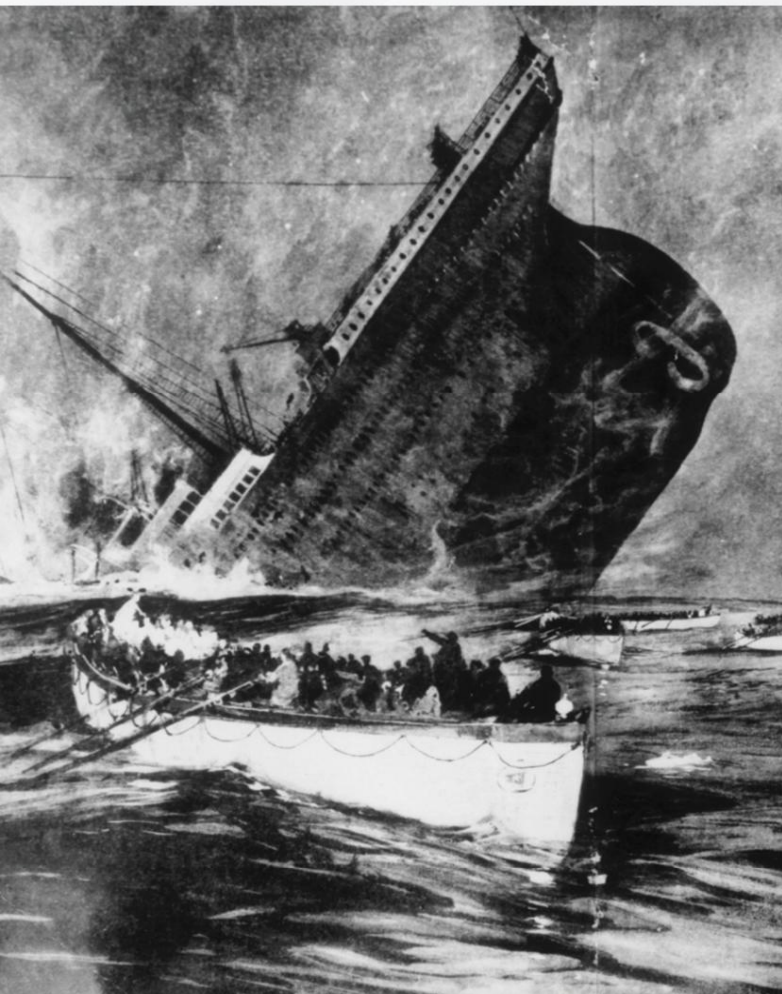

A Carinthia békésen szelte az Atlanti-óceán hullámait, és a legénység nagy része már nyugovóra tért, eképpen akart cselekedni a hajó távírása is, hiszen neki is lejárt a munkaideje, azonban lefekvés előtt még egyszer bekapcsolta a rádiót. A készülék azonnal jelet fogott és egy segélykérő üzenet futott be rajta. A Titanic segélykérését közvetítette, miszerint a hajó jéghegynek ütközött és süllyed. A távírdász rögtön felébresztette a Carpathia kapitányát, Rostont, aki úgy döntött, hogy azonnal a bajba jutott hajó segítségére sietnek. Teljes gőzzel előre! Pár óra múlva aztán megérkeztek a katasztrófa helyszínére, ahol az óceán hideg hullámai között emberek küzdöttek az életükért. Sokan jégtáblákra másztak, így próbálták átvészelni az éjszakát, míg mások a mentőcsónakokban vártak, átfagyva, sokkos állapotban. A mentést Dr. Lengyel Árpád irányította, az ő feladatai közé tartozott többek között az is, hogy a Carpathia fedélzetére menekített emberek sérüléseit osztályozza, majd ezután igyekeztek ellátni a sérülteket.

A mentőhajó legénysége mindent megtett a bajba jutott emberekért, hosszú órákon keresztül erejüket

megfeszítve dolgoztak. Kemény munka árán 705 ember életét sikerült megmenteniük. A magyar hajóorvos feljegyzéseiből tudjuk, hogy a legtöbb embernek ficamai, horzsolásai, és különféle törései voltak. A légénység nem csak fizikai, hanem lelki támogatást is nyújtott a megmenekültek számára. Borzalmas lehetett olyan gyerekeket vigasztalni, akik már soha többé nem láthatják szüleiket a tragédia miatt. A sírástól és jajveszékeléstől hangos hajó New Yorkban kötött ki, ahol hatalmas tömeg fogadta őket.

Sokan abban reménykedtek, hogy megtalálják szeretteiket a túlélők sorában. Dr. Lengyel Árpádot is megviselte a nehéz hajóút, hagyatékában több olyan irat is fellelhető, amelyben leírja, hogy soha többé nem száll hajóra. Rokonai elmondása alapján nem szívesen beszélt a Titanic katasztrófájáról. Ha kérdezték róla, csak szűkszavúan válaszolt, azonban számos elismerésben részesült, és rengeteg köszönőlevelet is kapott. Ő egy olyan hős volt, akinek nem szabad, hogy neve feledésbe merüljön!

Bahos Titanilla

F*ck you!

Mindenki használta már a fuck szót, de tudjuk, hogy valójában honnan is ered? Hallottuk az iskolában, vagy nagyobb testvérünktől, rokonoktól, azonban senki nem tudná megmondani pontos eredetét ennek a bizonyos 'középső ujjnak'.

Több elmélet ismeretes a fuck szócska történetével kapcsolatban. Akadnak olyanok, akik a középkori Angliához kötik és vannak, akik az agincourti ütközethez kapcsolják.

A középkori Angliában az emberek nem szexelhettek, csak a király jóváhagyásával (kivételesen a királyi család). Mikor egy család gyereket akart a királyhoz kellett fordulniuk kérelemért, aki küldött nekik egy táblát, amit az ajtóra kellett kitűzniük, amikor házasságát éltek. A táblán ez állt: **Fornication Under Consent of the King**. (F. U. C. K.), azaz paráználkodás a király engedélyével. Innen ered a mai "fuck" angol szó.

Az 1415-ös agincourti ütközetre vezethető vissza. Állítólagosan e csata előtt fenyegetőztek azzal a franciákkal, hogy levágják a fogságba esett angol íjászok ujját, hogy azok ne tudjanak többé löni, és – továbbra is szigorúan állítólag – e csata után jelezték a

győztes V. Henrik angol király katonái kárörvendően középső ujjakkal, hogy nem sikerült a francia terv.

Ezek közül az elméletek közül persze egyiknek sincs valóságalapja. Többnyire a 20. században jöttek divatba, a fuck keletkezése azonban ennél jóval korábbra tehető.

Ezek a történetek egyébként sem tartalmilag, sem pedig nyelvileg nem stimmelnek. Egyrészt az alattvalóknak még a legsötétebb középkorban sem kellett általánosan engedélyt kérniük a királytól a szexhez (pláne mindezt kiírni az ajtajukra), másrészt pedig a fornication szó (paráználkodás) csupán házasság előtti és azon kívüli szeretkezések esetén használatos szó, ergo házaspárok esetében nem.

Maga a fuck, a nyelvtudósok többsége szerint rokonságban áll más, germán eredetű, hasonló értelmű szavakkal. A szó argó, ill. használata évszázadokon át tabu is volt, így írott formában ritkán jelent meg, ezért nem is határozható meg teljes pontossággal a keletkezése. A rövidítésből való eredeztetés valószínűleg az emberek rejtett üzenetekhez való vonzódásából ered, akár csak a golf szó esetében, amely egyes vad értelmezések szerint a „Gentlemen only, ladies forbidden”-ből származik.

Lénárt Eszter

AEROBIC

minden hétfőn 19³⁰
és szerdán 19³⁰
VARGA DOROTTYA

MOZDULJ RÁ INGYENES

PTE ETK HÖK jóvoltából

KEZD EL
LÉGY FITT
ÉREZD MAGAD JÓL

 **LATERUM
KOLLÉGIUM**
II. emeleti tanuló

JÓGA

minden kedden 19⁰⁰ (gerinc)
és csütörtökön 18³⁰ (Hatha)
VARGA LILI

etkhok.pte.hu